

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
viðurslønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Bara orðini hava vit

Ein søga er um orð um tilíkt, sum ikki er til í tí landinum, sum orðið kortini finst.

Langt er síðani, at eg hoyrði hasa søguna, so eg minnst ikki heilt, hvussu hon var.

Men eg minnst kjarnan í henni, poengið, sum tey plaga at siga.

So eg umskrivi hana bara eitt sindur. Tað er loyvt, tí eingin man eiga upphavsráttin til hennara.

Bátur var útferð við fólki norðan fyri Enniberg.

Tá sigur ein føroyingur við ein dana, teir standa har við bakborðslúnningina. Hann sigur: hatta kalla vit forberg í Føroyum, og so sjálvandi er tað tað hægsta í Evropa. Hvussu siga tit forberg á donskum, spyr føroyingurin.

Tað veit eg ikki, svaraði danin. Vit hava ikki slík fjøll í Danmark, so vit hava heldur einki orð

um tey.

Tað kann ikki vera rætt, tað er ov vánaligt, sigur føroyingurin. Vit hava til dømis ongar tikarar í Føroyum, sigur hann. Men kortini hava vit orðið tikari.

Ja, lægið. Vit hava orð fyri so nógvum, sum ikki er í Føroyum.

Vit hava

deilig mergjað orð sum meldur-ódn, jarðskjálvti, hópgrøv og enntá kundarøkt. Einki av øllum hasum er í Føroyum. Men vit hava orðini, heitini. Tænasta, yvirgangur, eldgos, krokodilla, javnrættindi og so framvegis.

Og sjálvandi hava danir eitt orð fyri forberg. Tað er bara at skoyta eitt j upp í føroyska orðið, so fáa vit forbjerg.

Danin í bátinum norðan fyri Enniberg kendi bara ikki tað orðið, so tí brúkti hann eina bíliga umbering fyri at sleppa undan at avdúka sína vantandi vitan og fátæka málkunneika. Og so fekk hann alt í einum sjóverk.

Tá vit so fara undan Ennibergi uttanlands á útferð, vænta vit, at øll duga enskt, hagar vit koma. Tí har nytta føroysk orð lítið.

Men tað er verri enn so altíð so, at øll duga enskt. Tí noyðast vit at læra okkum øll møgulig mál, skulu vit av landinum og fáa nakað burturúr. Millum annað tað at eta og drekka, sum vit vilja hava. So vit ikki fáa eina seymimaskinu, tá vit halda okkum hava biðið um ein enskan búff á øðrum máli enn enskum.

Á flogvøllinum í Barcelona, sum sigst vera altjóða flogvøllur, duga verri enn so øll, sum arbeiða har, enskt. Eg hitti so ongan.

Eg ivist onga løtu í, at øll, sum hava samskipti við kundarnar á flogvøllinum í Vágum, duga enskt.

Í Fraklandi nokta tey at tosa enskt av tjóðarskaparligum býttleika og romantikki. Og tí tey hava tappt kríggj móti onglendingum.

Tað vóru eisini onglendingar, sum hjálptu, tá fest varð í jomfrúnna Jóhonnú. Hon fór heldur í kríggj at drepa menn enn at fríggja við teimum.

Heimsmálið enskt kann brúkast til eitt ávíst. Síðani noyðist tú at gita teg fram. Danskt riggar heldur ikki.

Ætla vit okkum til Spania ella Fraklands, noyðast vit at læra okkum spanskt og franskt. Eitt sindur meira enn bara til heimabrúks.

Annars, hatta millum onglendingar og fraklendingar er ein ævig runubla-king.

BBC hevur eina spurnarkapping, sum eitur IQ. Kend fólk, fyra hvørja ferð, svara undarligum spurningum frá Stephen Fry, sjónleikaranum, sum ikki er minni kendur.

Spurningarnar eru um eitt ávíst evni, eitt tema. Og onglendingar eru suverenir heimsmeistarar í humori.

Sendingin er tí framúr stuttlig.

Í einari IQ sending var evnið rusk og dálking.

Ein spurningur var, hvussu heimsins størsti ruskdungi eitur.

Tøgn í nøkur sekund, so svarar ein varliga: France. 7-0 til Onglands.

Og minnst til: gevið ikki landinum nakað, krevjið av tí, krevjið, krevjið. Tað er har fyri tykkum, krevjið og grenjið og mótmælið.

Reisa minnisvarða yvir falnar sumbingar

Yvir 100 nøvn standa á minnisvarðanum, sum verður avdúkaður týsdagin

Klokkan 16 týsdagin verður hátíðarhald í Sumba, tá ið tey fara at avdúka minnisvarða yvir sumbingar, sum eru sjólættnir, falnir í bjørgunum, ella í aðrar mátar eru deyðir av vanlukku.

Í sambandi við hátíðarhaldið fer Uni Næs, dómprovstur, at siga nøkur orð, áðrenn minnisvarðin verður avdúkaður.

Annars verður tónleikur og sangur og eftir avdúkingina er ein drekkamunnur í samkomuhúsinum, har Sumbiarkórið annars fer at syngja.

Á plátum rundan um minnisvarðan, sum er settur á eini fríari fløtu beint við kommunuskrivstovuna, eru yvir 100 sumbingar

nevndir, sum eru sjólættnir ella deyðir í vanlukku.

Yvirliðið gongur aftur til 1800,

tí upplýsingarnir fyri tað eru eitt sindir óvissir.

Minnisvarðin er eitt modell

av skutinum á einum báti við malargróti, lagaðum gróti og brotaflisum og við minnisvarðan

eru ljós feld niður í, sum lýsa hann upp, og sum skifta lit við jøvnum millumbili.